

главнѣ-тѣ войскѣ, а стратигѣ Тодорѣ—наѣмнѣ-тѣ конницѣ, а пакѣ самѣ-си Цимисхія съ десять хыляды стары войници прѣминѣ брѣзшкомѣ прѣзѣ планинѣ-тѣ. Проводникѣ му бѣше Самуиль съ нѣколко стотинѣ слободны другари. Тѣ знаяхѣ сичкы-тѣ потакны пѣтекы въ планины-тѣ, и прѣведохѣ Цимисхія по край бѣлгарскы-тѣ стражници, и той напрасно нечяканѣ ся яви прѣдѣ Прѣславѣ и налѣ-тѣ на рускѣ стража, кога-то бѣше излѣзла да ся учи на поле-то из-вънѣ град-атѣ.

Рускы-атѣ воевода Свеналдѣ улучи ся въ това врѣме на Доростолѣ, дето стояхѣ рускы-тѣ корабы. На Прѣславѣ бѣше само царска-та стража и до осемъ хыляды Руси.

Сичкы ся притръгнѣхѣ, кога видѣхѣ неприятели. Въ онова врѣме никой нити мыслаше нити ся готваше за бой, а сичкы покойно и мирно живѣяхѣ.

Не знаяхѣ нити кой ѣ неприятель-атѣ, нити пакѣ отѣ кѣдѣ ся зададе, але като видѣхѣ бой из-вънѣ град-атѣ, Руси-тѣ из-веднажѣ ся спустихѣ на подмогѣ на свои-тѣ другари, а подирѣ имѣ затворихѣ и затрупахѣ градскы-тѣ врата. Обиколены отѣ сѣдѣ Руси-тѣ ся би-